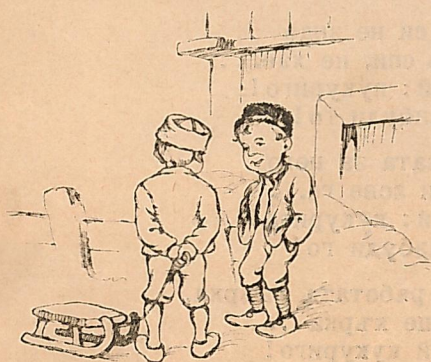

Срамъ въ школото днесъ го чака,
Съня нашъ простака!
Викай: кукуриго!
Разбуди го!

И. Вазовъ.

Какъ услужилъ Желѣзко майци си.

Желѣзкова майка зела кошница и шемше, за да отиде въ близкия градъ да купи нѣкои потрѣби за коледнитѣ празници. Тя повикала Желѣзка и му казала: „слушай, сине, да си стоишъ дома, да нагледвашъ кѣщата, да нагледвашъ и кокошкитѣ, да не се разбѣгатъ по съседитѣ и да не доде кума лиса да ги разкѣса, че азъ ще ида въ града и, като се върна, ще ти донеса симитѣ! Чувашъ ли, какво ти казвамъ? Внимавай добрѣ за кокошкитѣ,

че сега е зима, та кумата и денѣ налита на тѣхъ.

Желѣзко слушалъ и се обѣщаль, че ще изпълни порѣчката на майка си. Той излѣлъ само на пѣтната врата и подалечъ не мислѣлъ да отива; ала наерѣща му се подалъ Пенчо Мининъ съ шейна.